

مهیا ساخت بهر آن عروسی ... هزاران لعبت رومی و روسی

همه پسته دهان و نارپستان ... عذار او گلستان بر گلستان

نهاده عقد گوهر در بناگوش ... کشیده قوس مشکین گوش تا گوش

چو برگ گل بوقت صبح تازه ... ز رنگ و سیمه پاک و عار غازه

نعوله بسته بر لاله ز عنبر ... ز گوش آویز کرده لؤلؤ تر

هزاران مرد غلام فتنه انگیز ... بعشوه جان فزا و زغمزه خونریز

کلاه لعل بر سر کج نهاده ... گره از کاکل مشکین گشاده

ببر کرده قباهای قصب رنگ ... چو غنچه نازک و چون نیشکر تنگ

کمرهای مرصع بسته بر موی ... بموی آویخته صد دل ز هر سوی

هزار اسب نکوشکل خوش اندام ... بگاه پویه شد و وقت زین رام

ز کوه پیش چوگان شیر رو تر ... ز آب روی سبزه نرم رو تر

اگر سایه فکندی تازیانه ... برون جستی ز میدان زمانه

چو وحشی گور در صحرا تگاور ... چو آبی مرغ در دریا شناور

تنک در سنگ خارا کرده از سم ... گره بر خیزران افکنده از دم

برنده کوه را آسیا چو هامون ... ز فرمان عنان کم رفته بیرون